

have været den samme. Det gjorde man imidlertid ikke. Man har i Lønningskommissionen behandlet dette Spørgsmaal og har omtalt det i Bemærkningerne, som ledsagede Forslaget, men man har ikke stillet Forslag fra Lønningskommissionens Side. Dette skete vel nok, fordi man frygtede for Etaternes Modstand. For det er jo saadan, at naar der fra Organisationernes Side kommer et Krav, har man ikke været for at gaa imod det. Jeg mener ogsaa, at man skulde tage Hensyn til alle berettigede Krav fra Organisationernes Side, men hvis Rigsdagen kan se, at disse Krav er uheldige og uretfærdige, skal vi ikke i eet og alt opfylde alle de Krav, som rettes fra Organisationernes Side. Ogsaa her i Salen er der af mange ærede Medlemmer af de forskellige politiske Partier udtalt Tilslutning til Princippet om Forsørgertillæg. Den blev udtalt af vort Partis Ordfører under Finanslovbehandlingen, det ærede Medlem Hr. Brorsen, den blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Svendsen, af det ærede Medlem Hr. Abrahamsen, af det ærede Medlem Hr. Sundbo, af Professorerne Birck og Axel Møller og flere. Men skønt man udtalte Sympati for Tanken, samledes man ikke om bestemte Forslag, og Loven forlod Folketinget uden en Paragraf om Forsørgertillæg. Og Følgen er ikke udeblevet. Nu er Spørgsmaalet: Hvordan skal man gribe Sagen an? Her kan jeg udtale Tilslutning til det, det ærede Medlem Hr. Lillelund udtalte, at vi, naar vi inden ret længe skal behandle Spørgsmaalet om Konjunkturtillæg, maa fastsætte Konjunkturtillæget under Hensyn til, om vedkommende er Forsørger eller ikke. Det havde været lettere, om vi havde gjort det i sin Tid! Skal vi omordne det nu, vil det maaske nok volde nogen Utilfredshed, men jeg mener ikke, vi kommer udenom det, vi maa ind paa dette Retfærdighedskrav. Det bliver saa Regeringens og vore Lønningsautoriteters Opgave at komme med Forslag, som kan gennemføres i saa Henseende.

Moltesen: Saa længe der sidder et Medlem for Holstebro-Kredsen her i Tinget, vil dette Ting høre Tale om en Bane fra Videbæk til Skive. Tinget har hørt om den siden 1908 og vil fremdeles høre om den, indtil den en Gang bliver anlagt. Det er

en underlig Skæbne, den Bane har haft, egentlig en tragisk Skæbne. Dens Anlæg blev vedtaget i Folketinget i 1908 og igen i 1917, men Lovforslaget er ikke kommet videre. Den tidligere Minister for offentlige Arbejder, Hr. Hassing Jørgensen, erklærede, at det var en Bane, Egnen skulde faa, og det Udvalg, som var derovre, sagde, at selv om Befolkningen ikke vilde have den Bane, skulde de have den alligevel. Egnens Folk derovre forstaa ikke, hvor Skylden ligger, og jeg kan heller ikke sige det. Nogle siger, at det er deres egen Skyld, andre siger, det er Venstres Skyld. Det er altsaa, efter som Huen og Partiformmelsen staaar. Men Banen har saa megen Berettigelse i sig selv, hvad enhver, der kender disse Egne, vil forstaa, at jeg ikke kan tro andet, end at den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil have megen Omsorg for denne Bane. Man vil sige, at der er ingen Penge for Tiden i Landet, og at de Penge, vi har tilovers til Trafikvæsen, maa gaa til Sønderjylland. Jeg tror ikke, Sønderjyderne er i den Grad hæagne for at faa alt, at de ikke vil kunne forstaa, at de Egne i det gamle Kongerige, som trænger, er lige saa berettigede som Egnene dernede. Det er rart at være Kælebarn, men i Længden bliver man ogsaa ked af den Ting. — Det er i øvrigt en meget utaknemmelig Opgave at tale om Jernbaner og Trafik for Tiden, for det ligger paa det i høj Grad svævende, men paa samme Maade svævende ligger alt andet i Tilværelsen for Tiden.

Selve den Parlamentarisme, i Kraft af hvilken vi sidder her, er i høj Grad i det usikre, idet den engelske Parlamentarisme er blevet en Umulighed, efter at Forholdstalsvalgmaaden er indført. Man maa herom med Rette sige: fiat justitia, pereat parlamentarismus! det er udlagt paa Dansk: Lad Retfærdigheden ske Fyldest, og Parlamentarismen gaar til Grunde! thi hvis den matematiske Retfærdighed skal ske Fyldest, gaar i alt Fald den engelske Form for Parlamentarisme til Grunde. Det viser sig i dette, som er kommet frem adskillige Gange om den nuværende Regerings Stilling til de forskellige Partier. Tidligere da Regeringerne efter engelsk parlamentarisk Mønster havde et kraftigt Flertal bag sig, saa de kunde gaa efter en lige bestemt Partilinie, var Sagen klar. Nu er det